

EN MISSLYCKAD TAVLA

(Detta är inte samma tavla som den i texten, men den är gjord på liknande sätt.)

På en inspirerande Skapardag i Stockholm Vineyard, fick vi deltagare i uppgift att utifrån Psaltaren 103 skapa något genom poesi, drama, akvarell eller olja/akryl.

Jag valde akvarell och illustrerade några av verserna och skrev texten intill.

När jag nästan var klar målade jag fel och såg ingen mening att fortsätta. Jag började istället på en ny tavla med samma motiv.

När jag kom hem hade jag båda tavlorna med mig och tittade bekymrad på den misslyckade. Jag hade hunnit lägga ned en hel del tid på den, men förstod att den inte skulle duga på en vägg. Då var det som om Gud talade till mig och ställde mig en fråga.

- Hur gör jag när en människa inte blir som jag vill? Kasserar jag då denna och ger min koncentration till nästa person istället?
- Nej, tänkte jag, det gör du inte. Du ger inte upp någon.

Akvarellfärger går inte att måla över på samma sätt som det går att göra med teckning eller akryl. Så jag lappade tavlan med en bit akvarellpapper och försökte på nytt måla en flygande örn. På den tidigare bilden såg den mest ut som en gammal trött kråka.

Jag ramade in båda tavlorna men den som var lagad hamnande i en skrubbe medan den andra hängde på väggen i hallen.

En tid senare kom ett par vänner förbi. De hade inte tid att stanna för de var på väg till en man som fyllde 50 år. När det visade sig att jag var bekant med honom så ville de att jag skulle göra dem sällskap.

- Men jag har ju ingenting att ge, sa jag.
- Ge en av dina fina tavlor, sa kvinnan

- Tror du han skulle tycka om det.
- Javisst sa hon – den där med psalm 103 till exempel ...
- Jamen jag kan ju inte ge en tavla med babyblå ram till en vuxen karl! Jag har en lagad tavla med samma motiv. Jag måste få byta ram ...
- Vi har inte tid att vänta, svarade de.

Det blev den lagade tavlan, som fick följa med på uppvaktningen. Det kändes inte bra men den hade iallafall en neutral clipsram.

Väl framme så överlämnade jag tavlan med att förklara att den var fel på. Och jag berättade för honom varför jag hade lagat den. Han blev alldeles blank i ögonen.

- Du förstår, sa han, och pekade på tavlan. Det här är jag – det var så här Gud gjorde med mig.

Han berättade om sin bakgrund. Han var uppvuxen i frikyrkosammanhang men hade hamnat i missbruk, misshandel och kriminalitet. Han berättade hur han kommit till vägs ände och att allt var mörker omkring honom.

- Men Gud, sa han, gav aldrig upp mig. Han fann mig i mitt mörker. I en syn såg jag Jesus där han hängde på korset. Ögonen var fyllda med enbart kärlek. Han lagade mig och fortsatte sitt verk med mitt liv. Så tack! Tack ska du ha för att du valde den här tavlan och inte den andra.